

خبر

نیاز به سالانه ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری برای اصلاحات اقتصادی

افشین کسلاایی معاون امور برنامه‌ریزی معاونت هماهنگی برنامه و بودجه و نظارت سازمان برنامه و بودجه در نشست برگزاری همایش الزامات اجرایی برنامه هفتم پیشرفت، با بیان اینکه از این پس ناظران اجرایی و مالی در دستگاه‌های اجرایی مستقر خواهند شد گفت نرخ رشد هشت‌درصدی، اصلاح ساختار بودجه و مالیات، مهار تورم و دستیابی به تورم ۹.۵ درصدی، امنیت غذایی و ارتقای تولیدات کشاورزی، اقتصاد دیجیتالی و اصلاح ساختار صندوق بازشتستگی از تأکیدات سیاست‌های کلی است که برای دستیابی به این اهداف به سالانه ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی نیاز داریم.

یادداشت

وفاق؛ تهدیدها و تحدیدها

واقعیت این است که ما در ایران دچار یک سردرگمی و اعوجاج بزرگ در تعیین الگو، فرم، محتوا و رویه‌های حکمرانی هستیم و علی‌رغم ابلاغ بیانیه‌ی گام دوم انقلاب و نیز تعیین سیاست‌های کلی نظام در بخش‌های مختلف، تسلط سیاست بر اقتصاد سبب شده اقتصاد کشور به شدت شکننده و آسیب‌پذیر و به طور مرتب از تکانه‌های سیاسی متأثر شود. ازاین‌رو با نشت ناکارآمدی اقتصادی و پیامدهای مترتب بر آن (تورم، بی‌کاری، رشد اقتصادی نوسانی و وابسته به نفت، نظام معیوب مالیات‌ستانی و …) به سایر حوزه‌ها از جمله فرهنگ، جامعه و سیاست، یک چرخه معیوب از ناکارآمدی در حکمرانی شکل گرفته که بیرون‌امدن از این چرخه معیوب جز از طریق همراهی، همدلی و همکاری همه ارگان و اجزای کشور برای پیدا کردن سر کلاف در هم‌تنیده مصائب کشور و تشخیص صحیح اولویت‌ها و گرانگه‌ها مقدور نیست. تحقق راستین راهبرد وفاق یکی موضوع هرمی است که چند لایه متواتر «بینش»، «گرایش»، «منش»، «روش» و «کنش» را باید دربرگرفته و الگوی توسعه، رویکرد‌ها، روش‌ها و اقدامات را مبتنی بر اصل کاهش واگرایی‌ها و تقویت هم‌گرایی‌ها در چارچوب نیل به منفعت ملی بازتنظیم کند. بر همین اساس اهداف، ساختارها، فرایندها و رویه‌های حکمرانی در کشور متناسب با الزامات و اقتضانات مرتب تحول و دگرگونی می‌بایند. ترجمان راهبرد وفاق در عرصه عمل باید بر اجماع روی اولویت‌ها و فوریت‌های کشور از سوی دولت و مجلس به عنوان دو بازیگر اصلی توسعه کشور و نیز جلب اعتماد و همراهی بخش غیردولتی (اعم از بخش خصوصی، شرکت‌های دولتی، نهادهای غیردولتی و حاکمیتی) در این مسیر متمرکز باشد. این اولویت‌ها و فوریت‌ها باید در قالب محیط بزرگ اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی کشور بازخوانی، تشخیص و مبنای اجماع قرار گیرد. نمی‌توان پیوندها و تأثیر و تأثر حوزه‌های مختلف را بر یکدیگر نادیده گرفت و انتخاب این اولویت‌ها و فوریت‌ها را در یک محیط تک‌بعدی انجام داد. نمی‌توان بدون وجود دولت‌توسعه‌گر توسعه را همچنان در بند دولت محدود کرد و بخش خصوصی را همچنان از فرایند توسعه کشور دور نگاه داشت. امروز هم در موضوع طرح حجاب و عفاف، هم در موضوع طرح صیانت از فضای مجازی، هم در موضوع مهاجران و اتباع، هم در موضوع عدم تعادل‌ها و نابرابری‌های منطقه‌ای در کشور، هم در موضوع توسعه دریامحو و مکران، هم در موضوع جهش تولید مسکن، هم در حوزه ناترازی‌های مالی و زیست‌محیطی، هم در ناترازی‌های انرژی و هم در شکاف‌های درون و بین نسلی جامعه دیدگاه‌ها گوناگونی بین دولت، مجلس و یخبکان دانشگاهی کشور در خصوص اولویت و فوریت آنها وجود دارد و با قاعده رایج حکمرانی در کشور که همه باید راضی باشند، منابع و اعتبارات محدود کشور فی‌مابین این حوزه‌ها به صورت قطره‌چکانی تقسیم شده و لذا در عمل می‌بینیم که وضعیت هیچ‌یک بدتر نشده باشد. بهتر نیز نشده است. واقعیت این است امروز اتروپیی و بی‌نظمی بسیار بالای اکوسیستم قدرت در کشور و کلونی‌سازی و جزیره‌ای‌سازی تدریجی قدرت (سیاسی، اقتصادی و فرهنگی) سبب شده تا اصلاح حکمرانی در کشور با یک امتناع جدی از سوی کاسبان ناکارآمدی و ذی‌نفعان رانتی مواجه باشد. این در حالی است که پیامی که مردم در ۱۵ تیرماه امسال با رأی خود به نظام سیاسی ارسال کردند، پیام تحول‌خواهی و اصلاحات بود؛ پیام جمع کردن سفره‌های متعدد رانت‌خواری و ویژه‌خواری و کنار گذاشتن دعوای‌های سیاسی برای گره‌گشایی از زندگی مردم؛ پیام بازتنظیم همه‌جای رویکردها و سیاست‌های حکمرانی بر مبنای منفعت ملی و خواست اکثریت مردم. در پایان باید گفت؛ انتظار نمی‌رود در قالب راهبرد وفاق تکلیف بسیاری از دوگانه‌ها و الکلنگ‌بازی‌های حیدری– نعمتی میان جریانات سیاسی درباره مدیریت کشور در موضوعاتی چون تحریم‌ها، رابطه با جهان، حجاب و عفاف، احزاب، زنان، فضای مجازی، نسل جدید و ارزش‌های متفاوت آن، خصوصی‌سازی واقعی اقتصاد، قیمت‌گذاری‌های دستوری، نظام یارانه‌ها و… مشخص شده و کشور بیش از این هزینه تداوم برخی رویکردها و سیاست‌های غلط و آزمون‌سین داده را ندهد. امروز باید همه منابع و امکانات کشور (اعم از دولت، بخش خصوصی، بانک‌ها، شرکت‌های دولتی و شبه‌دولتی، بنیادها و نهادهای حاکمیتی و…) در صراط مستقیم توسعه ملی بسیج شده و به جد از راهبردهای زیگرانی و متناقض با منفعت ملی اجتناب شود.

جایی که مدرسه رفتن سخت‌ترین کار دنیاست
دهکده گوآت نه مدرسه درست‌وحسابی دارد، نه جاده درست و درمان. گذشته از این، اینجا آدم‌های زیادی شناسنامه ندارند و طردشدگان هستند. آدم‌هایی که می‌گویند پدر، پدربزرگ یا پشت دوترت آنها به همسایه آن طرف خلیج گوآت در پاکستان می‌رسد و همین بهانه‌ای است که شناسنامه ایرانی نداشته باشند. این چیزها درس خواندن را برای بچه‌های ۱۰۰-۱۲۰ خانواده گوآتری خیلی سخت کرده است؛ شاید سخت‌ترین کار دنیا.

کتاب‌های تاریخ را که هر ورق بزیند از دست‌اندازی انگلیسی‌ها به جنوب ایران نوشته‌اند. از خلیج فارس و تنگه هرمز که بیخ گوش مکران بوده است، روزگاری دراز، قبل از آنکه بسیاری از کشورها روی نقشه جهان اعلام موجودیت کنند، اما حالا بسیاری از اهالی گوآت شناسنامه ایرانی ندارند و معلوم نیست اگر زبان استعمارگران شبه‌جزیره هند نبود، چگونه می‌شد مهربانی خواهر دورافتاده‌ات را بفهمی که تو را به یک عروسی در حیوانی پاکستان دعوت می‌کند؛ کمی آن طرف‌تر از نوار مرزی و در نیمه دیگر خلیج گوآت در پاکستان. اهالی دو نیمه خلیج گوآت راه‌ورسم همسایگی را خوب می‌دانند اما جایی که هاروت، دوست محمد، بادم و میرگل و… زندگی می‌کنند، نباید جایی دورافتاده از کشور باشند. جایی که ایران، خورشید را اول از آنجا می‌بیند.

فرمانداری چابهار گزارش داده است که میانگین سرانه فضای آموزشی به ازای هر دانش‌آموز ایرانی، هشت مترمربع است اما در شهر چابهار کمتر از نیم‌متر مربع است. این وضعیت یکی از بزرگ‌ترین شهرهای سیستان وبلوچستان است. در دشتیاری و روستاهایی مثل گوآت شرایط وخیم‌تر است. اهالی روستا می‌گویند هر مدرسه‌ای هم که باشد «از صدقه سر نیوکوران» است! مدرسه هیچ، کیفیت آموزش در سیستان وبلوچستان پایین است. وزارت آموزش‌وپرورش گزارشی از وضعیت معدل امتحانات نهایی دانش‌آموزان دبیرستانی در خرداد

غنیمت علی‌اصدقی

گزارش میدانی «شرق» از سواحل دریای عمان که واقعیت آن با شعارهای تبلیغاتی فاصله زیادی دارد

«مکران» مهجور

مرغ‌های دریایی هیاهو می‌کنند. باد در جامک بلند هاروت می‌پیچد. گویا می‌خواهد بیکره بلند و آفتاب‌سوخته او را از شن‌های نرم ساحل بکند و به هوا ببرد. چشمان سیاه هاروت از زیر مژه‌های بلند و تیغ‌کشیده، سخت، تور کهنه ماهیگیران را می‌کاود؛ هشت‌پایی که فقط سه پا دارد، خرچنگ خشکیده، ماهی کوچکی که چشم‌هایش ته کاسه سر خشک شده و… چیزهایی است که هاروت با حوصله از تور ماهیگیری جدا می‌کند و روی شن‌ها می‌اندازد. شروع پاییز فصل صید میگو است. تک‌توک قایق‌های رنگی آب انداخته شده‌اند و قایق‌های زیادی وارونه زیر آفتاب سوزان پوسیده‌اند؛ یا لایه غلیظی از صدف‌های کوچک که ته قایق‌ها رسوب کرده‌اند و لکه‌های بزرگ کوچک‌جا گذاشته‌اند. گویی نقشه زمین باشد از دور، از لاینتاهی، دوست محمد دست‌های زمخت و پینه‌بسته را دور دهانش می‌گذارد و جار می‌کشد: «آب جهل است»، معلوم نیست به چه‌کسی اخطار می‌دهد که سطح آب

مریم شکرانی

پایین است؟ امسال ماهیگیران زیادی به آب نزده‌اند. سوخت نیست یا گران است و شغل دیگری نیست. دوست محمد این جملات را می‌گوید و ناس را لای دندان‌ها و لب‌هایش مزه‌مزه می‌کند و آب غلیظی که رنگ خون است، از دهان به زمین می‌اندازد. بادم نام پسر کوچکی است با جامک بنفش. گردنبندی از کاموای زرد و ساقه‌های نازک خشکیده به گردن انداخته است. قرار است با زن‌ها به عروسی برود. سرولکه زن‌ها از پشت کلبه ماهیگیران پیدا می‌شود. هفت زن که بغچه‌های گلدار و دست‌های حنا گذاشته دارند و برقعی سیاه بر صورت. میرگل خیلی جوان است؛ با چشمان درشت و مژه‌های کوتاه و گم‌رنگ پشت نقاب سیاه. اگر بلوچی بلد نباشی، او هم فارسی بلد نیست و باید انگلیسی حرف بزیند. اهل یک کشور باشید و زبان هم را نفهمید! هرچند نگاه میرگل آن‌قدر مهربان و آشناست که حس می‌کنی خواهری دورافتاده داری. آن‌قدر دورافتاده در نقطه صفر مرز ایران و پاکستان، در خلیج گوآت.

راه‌آهن راه بیندازد؟ می‌تواند ایران‌یل داشته باشد؟ کارخانه که نباشد برای مردم شغلی نیست. مرکز آمار ایران در آخرین گزارش خود اعلام کرد که در تابستان ۱۴۰۳ بیشترین نرخ بیکاری کشور از آن سیستان وبلوچستان و با رقم ۱۴ درصد بوده است.

سیستان وبلوچستان در شرایطی رکوددار بیکاری در ایران است که بیشترین جمعیت جوان کشور را در خود جای داده است. مرکز آمار ایران گزارش می‌دهد که در نزدیک ۶۴ درصد جمعیت این استان زیر ۳۰ سال سن دارند و بیکاری یکی از دلایل مهمی است که باعث مهاجرت گسترده مردم از سیستان وبلوچستان شده است. در هر دوره سرشماری عمومی، جمعیت خارج شده از سیستان وبلوچستان بیشتر از مهاجران به این استان بوده است. در سرشماری سال ۱۳۹۵، میزان مهاجران خارج شده حدود ۲۹ هزار نفر بیش از مهاجران وارد شده به استان بوده است.

گذشته از این تراکم جمعیت در سیستان وبلوچستان فقط ۱۷ نفر در هر کیلومتر مربع است؛ آن‌هم در شرایطی که میانگین تراکم جمعیت در هر کیلومترمربع کشور ۵۱ نفر است.

گذشته از آنهایی که ترک دیار کرده‌اند، بسیاری از آنهایی که مانده‌اند در فقر دست‌وپا می‌زنند.

نرخ محرومیت در این استان بسیار بالا و حدود ۶۲ درصد است که رتبه اول را در کشور دارد و تفاضل این نرخ با نرخ محرومیت تهران، حدود ۴۵ واحد درصد است که نشان از محرومیت مزمن در سیستان وبلوچستان دارد. استانداری سیستان وبلوچستان گزارش داده است که حدود ۴۲ درصد مردم این استان در حاشیه شهرها و سکونتگاه‌های غیررسمی زندگی می‌کنند و استراتژیک‌ترین بندر ایران یعنی بندر چابهار بزرگ‌ترین بافت حاشیه‌نشین کشور را به نام خود ثبت کرده است.

حالا مسعود یزشکیان، رئیس‌جمهور، می‌گوید پایتخت کشور باید به سواحل جنوبی، چابهار و سواحل مکران منتقل شود و نماینده‌های مجلس پشت میزوفن‌های بهارستان داد سخن می‌دهند که ۲۰ تا ۳۰ میلیون نفر می‌توانند در سواحل مکران ساکن شوند، اما از واقعیت تا آرزو فاصله بسیار است و سیستان وبلوچستان که می‌توانست به‌تنهایی امارات ایران باشد، غریب و مهجور مانده است.

سیستان وبلوچستان با تنها بندر اقیانوسی ایران که اگر

رواج و رونق به خود ببیند، کاروبار بنادر و اسکله‌های اسارات را اجر می‌کند و سواحل مکران همان سواحل مکران همان زیبای خفته در تن‌پوش فقر است؛ با کوه‌های مریخی، کویر فروغلتیده در دریا، جنگل‌های جادویی حرا، دریاچه صورتی، ناف زمین و گل‌فشان و خلیجی سبز و آبی که هر صبح غرق می‌شود در آواز مرغان دریایی و رقص دلفین‌ها. همان مادر زیبایی که هاروت، دوست محمد، میرگل، بادم و… هنوز سر می‌دهند که دامن او می‌گذارند، حتی اگر زبان شیرین قشه‌های مادر را از آنها دریغ کرده باشند.

شرق روزانه

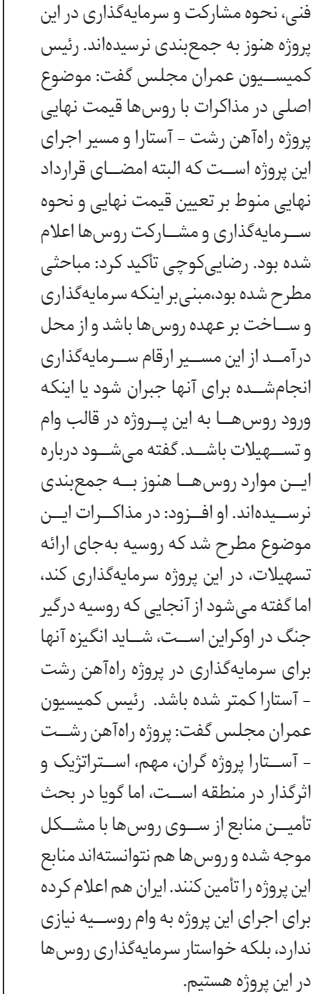
اخبار برگزیده

رویکردانی روسیه

از راه آهن رشت – آستارا

رئیس کمیسیون عمران مجلس گفت پروژه راه‌آهن رشت – آستارا پروژه گره‌گران، مهم، استراتژیک و اثرگذار در منطقه است، اما گویا در بحث تأمین منابع از سوی روس‌ها با مشکل مواجه شده و روس‌ها هم نتوانسته‌اند منابع این پروژه را تأمین کنند.

به گزارش ایلنا، توافق‌نامه احداث خط آهن رشت – آستارا به طول ۱۶۴ کیلومتر در اردیبهشت سال ۱۴۰۲ با روس‌ها امضا شد و طبق گفته وزیر سابق راه و شهرسازی، قرار بر این بود که قرارداد تجاری و نهایی این پروژه با روس‌ها از اوایل سال ۲۰۲۴ به امضا برسد. پس از آن موضوعاتی مطرح شد مبنی‌بر اختلافاتی بر سر مسیر و نقشه راه‌آهن رشت – آستارا و همین عامل را دلیل تأخیر در انعقاد قرارداد نهایی مطرح کردند. هرچند پس از مدتی اعلام شد این اختلافات نیز بین نمایندگان ایران و روسیه حل شده، اما هنوز قرارداد نهایی با روس‌ها برای این پروژه منعقد نشده است و خبری برای این پروژه منعقد نشده است و خبری هم از آن نیست. محمدرضا رضایی‌کوچی درباره علت تأخیر در انعقاد قرارداد نهایی با روس‌ها برای ساخت و تأمین مالی پروژه راه‌آهن رشت – آستارا توضیح داد: متأسفانه هنوز روس‌ها پای کار نیامده‌اند و هنوز قرارداد نهایی با روس‌ها به امضا نرسیده. البته مذاکرات اولیه انجام شد و مذاکرات با روس‌ها ادامه دارد، اما به دلایل نامعلومی هنوز این قرارداد با روس‌ها منعقد نشده است. او با بیان اینکه این تأخیر در انعقاد قرارداد نهایی از سوی ایران نیست و ایران آمادگی انعقاد قرارداد با روس‌ها را دارد، ادامه داد: ساخت راه‌آهن رشت – آستارا جزء اولویت‌های دولت‌ها بوده و برای انعقاد این قرارداد در تلاش است. اما گویا روس‌ها از لحاظ مباحث فنی، نحوه مشارکت و سرمایه‌گذاری در این پروژه هنوز به جمع‌بندی نرسیده‌اند. رئیس کمیسیون عمران مجلس گفت: موضوع اصلی در مذاکرات با روس‌ها قیمت نهایی پروژه راه‌آهن رشت – آستارا و مسیر اجرای این پروژه است که البته امضای قرارداد نهایی منوط بر تعیین قیمت نهایی و نحوه سرمایه‌گذاری و مشارکت روس‌ها اعلام شده بود. رضایی‌کوچی تأکید کرد: مباحث مطرح شده بودم‌بنی‌بر اینکه سرمایه‌گذاری و ساخت و بهره‌ورس‌ها باشد و از محل درآمد از این مسیر ارقام سرمایه‌گذاری انجام‌شده برای آنها جبران شود یا اینکه ورود روس‌ها به این پروژه در قالب وام و تسهیلات باشد. گفته می‌شود درباره موضوع مطرح شده هنوز به جمع‌بندی نرسیده‌اند. او افزود: در مذاکرات این موضوع مطرح شد که روسه به‌جای ارائه تسهیلات، در این پروژه سرمایه‌گذاری کند، اما گفته می‌شود از آنجایی که روسیه درگیر جنگ در اوکراین است، شاید انگیزه آنها برای سرمایه‌گذاری در پروژه راه‌آهن رشت – آستارا کمتر شده باشد. رئیس کمیسیون عمران مجلس گفت: پروژه راه‌آهن رشت – آستارا پروژه گره‌گران، مهم، استراتژیک و اثرگذار در منطقه است، اما گویا در بحث تأمین منابع از سوی روس‌ها با مشکل موجه شده وروس‌ها هم نتوانسته‌اند منابع این پروژه را تأمین کنند. ایران هم اعلام کرده برای اجرای این پروژه به وام روسیه نیازی ندارد، بلکه خواستار سرمایه‌گذاری روس‌ها در این پروژه هستیم.

پرداخت وام اجاره به شرط تسویه وام قبلی

آن‌طور که یک مقام وزارت راه و شهرسازی اعلام کرده، پرداخت مجدد تسهیلات ودیعه مسکن به شرط تسویه وام قبلی امکان‌پذیر شده است. به گزارش ایسنا، درحال‌حاضر مبلغ تسهیلات ودیعه مسکن در تهران ۲۰۰ میلیون تومان، مراکز استان‌ها ۱۵۰ میلیون تومان، سایر شهرها صد میلیون تومان و روستاها ۴۰ میلیون تومان است. همچنین سود تسهیلات ودیعه مسکن نیز ۲۳ درصد و حداکثر مدت‌زمان بازپرداخت این تسهیلات پنج‌ساله تعیین شده است. یکی از مشکلاتی که اغلب مستاجران درباره وام اجاره با آن مواجه بودند، این بود که تسهیلات فقط یک بار به هر نفر پرداخت می‌شد، اما به‌تازگی شرایط تسهیل شده است. در این زمینه مسعود بیات‌منش، سرپرست معاونت مسکن و ساختمان، از اصلاح دستورالعمل اجرایی دریافت مجدد تسهیلات ودیعه مسکن برای واجدان شرایط خبر داد و گفت: متقاضیان دریافت تسهیلات ودیعه مسکن که پیش‌تر و در سنوات گذشته این تسهیلات را دریافت کرده‌اند، با شرط تسویه تسهیلات قبلی امکان دریافت مجدد تسهیلات را خواهند یافت.

^[1] مناقصه گران متقاضی ملزم به ارائه مدارک زیر از طریق سامانه ستاد می‌باشد:

^[2] ۱. دارا بوند حداقل رتبه ۵ و کوهانی صلاحیت بيمتکاري با ظرفيت آزاد (در رشته امور انبساطخانه) از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعي الزامي می‌باشد (صالت کوهانی از سامانه جامع روابط کار استعلام می‌گردد)،

^[3] ۲. ارائه یک نسخه تأیید شده از صورت‌های مالی حسابرسي شده توسط سازمان حسابرسي یا اعضای جامعه حسابرسان رسمی مربوط به سال‌های مالی ۱۴۰۱ یا ۱۴۰۲ (ثبت در سامانه جامع) در زمان آرزوایی کيفي الزامي می‌باشد.

^[4] ۳. اعتبار صورت‌های مالی حسابرسي شده مربوط به سال ۱۴۰۱ در زمان آرزوایی کيفي می‌باشد و تأييد می‌گردد در زمان عقد قرارداد برنده مناقصه ملزم به ارائه صورت‌های مالی حسابرسي شده مربوط به سال ۱۴۰۲ می‌باشد.

^[5] ۴. روزنامه رسمي آخرین تغييرات شرکت در خصوص ترکيب اعضای هيأت مديره

^[6] ۵. سايت مذکور و دريافت کيفي امضای الکترونيکی از جهت شرکت در مناقصه

^[7] ۶. سامانه اطلاع رسانی کيفي مناقصه گران و اتمام مستندات مربوط به توان مالی، سوابق کاری،ارزشيابي سوابق و…

^[8] ثبت اول: ۱۷۱۸۰۱۷۱۸-۱۷۲۰۲۰۲ نوم: ۱۷۳۰-۱۷۳۲